

**Talan mot Konungariket Sverige väckt den 16 juli 2001
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-279/01)**

(2001/C 245/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 juli 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av Lena Ström, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall:

- fastställa att Konungariket Sverige, genom att ha underlåtit att korrekt genomföra i nationell lagstiftning artiklarna 4.5, 5.4, 6.2-4, 12, 15 och 16 i rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, ändrat genom direktiv 97/62/EG⁽²⁾, har Sverige underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet,
- förplikta Konungariket Sverige att erlagga rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

I artikel 4.5 i direktivet föreskrivs att ett område skall omfattas av bestämmelserna i artikel 6.2-4 så snart det förts upp på den lista som avses i artikel 4.2 tredje stycket. Enligt de svenska bestämmelser som anmälts, skall regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fortlöpande föra en förteckning över naturområden som bör beredas skydd i enlighet med internationella åtaganden eller nationella mål om skydd för sådana områden. Ett område som tagits upp i förteckningen skall prioriteras i det fortsatta skyddsarbetet. Naturvårdsverket har utsetts att föra denna förteckning. Det förhållandet att Naturvårdsverket har en förteckning över naturområden som bör beredas skydd leder inte i sig till de rättsliga konsekvenser som föreskrivs i artikel 6.2-4.

I artikel 5.4 föreskrivs att ett område skall omfattas av det skydd som stadgas i artikel 6.2 under den bilaterala samrådsperiod som inletts mellan en medlemsstat och kommissionen enligt artikel 5.1 och i avvaktan på rådets beslut enligt artikel 5.3. Enligt de anmälda svenska reglerna inträder inte det rättsliga skyddet enligt artikel 6.2 förrän beslut fattats om att föra upp området på en speciell förteckning. Det skydd som inträder vid denna tidpunkt är inte heller tillräckligt för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 6.2.

I artikel 6.2 föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder i de särskilda bevarandeområdena för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med direktivet. Bestämmelsen förutsätter att medlemsstaterna har åtgärder till förfogande genom vilka deras myndigheter kan stoppa en verksamhet som kan försämra livsmiljöer och habitat för arter eller skapa störningar av de arter för vilka områdena utsetts. De anmälda svenska reglerna innehåller ingen föreskrift genom vilken myndigheterna kan stoppa en verksamhet som kan försämra livsmiljöer och habitat för arter eller skapa störningar av de arter för vilka områden har utsetts.

I artikel 6.3 fastställs förfaranden för förvaltning av planer och projekt som kan påverka det särskilda bevarandeområdet på ett betydande sätt. Dessa regler kräver ett fullständigt och noggrant genomförande i nationella bestämmelser. Det system av regler som i svensk rätt avser att införliva artikel 6.3 omfattar inte alla projekt och planer som utanför området kan tänkas få betydande påverkan på ett bevarandeområde. Svensk lagstiftning föreskriver inte heller att alla planer skall bedömas enligt artikel 6.3.

I artikel 6.4 föreskrivs vissa undantagsregler i förhållande till skyddsbestämmelserna beträffande särskilda bevarandeområden. Om en plan eller ett projekt, på grund av att alternativa lösningar saknas, trots en negativ bedömning av konsekvenserna för området måste genomföras av tvingande orsaker, skall medlemsstaten vidta alla nödvändiga kompensationsåtgärder för att säkerställa att Natura 2000 totalt sett förblir sammanhängande. Mot bakgrund av principen om rättssäkerhet måste artikel 6.4 på grund av dess karaktär av undantagsregel återges bokstavstroget i rättsligt bindande nationella regler. Den svenska lagstiftningen som införlivar artikel 6.4 uppfyller inte detta krav på rättssäkerhet eftersom direktivets undantagsregler inte klart återges i den svenska lagstiftningen.

Enligt artikel 12.1 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för införandet av ett strikt skyddssystem för djurarterna i bilaga 4 a genom att man inför de förbud som anges i 12.1 a-d. Svensk lagstiftning och däri införda och antagna ändringar omfattar inte alla arter som nämns i bilaga 4 (a). I artikel 12.1 b)-d) anges vissa verksamheter som medlemsstaten skall förbjuda. I svensk lagstiftning saknas bestämmelser som i tillräcklig utsträckning införlivar artikel 12.1 b)-d).

Enligt artikel 12.4 krävs att medlemsstaterna inför ett system för övervakning av oavsiktlig fångst och oavsiktligt dödande av de djurarter som förtecknats i bilaga 4 (a). Samtliga arter enligt bilaga 4 (a) omfattas inte av den svenska lagstiftningen.

Enligt artikel 15 krävs att medlemsstaterna förbjuder användningen av de metoder för och former av fångst etc. som avses i bilagan 6 av de arter som finns förtecknade i bilaga 5 (a), och i fall där undantag görs i enlighet med artikel 16, av de arter som finns förtecknade i bilaga 4 (a). Rätten att göra undantag från förbudet i artikel 15 är begränsad till de situationer som anges i artikel 16. Enligt svensk rätt har dock regeringen och myndigheter i vissa fall fri prövningsrätt när det gäller att medge undantag från bestämmelserna om förbudet som anges i artikel 15.

I artikel 16.1 anges de situationer i vilka det är möjligt att göra undantag från bestämmelserna i artiklarna 12-14 samt 15 a-b. Ett allmänt villkor för att undantag skall få ske är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte skall försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde. Dessutom måste någon av anledningarna i punkterna (a)-(e) föreligga. Av rättssäkerhetsskäl krävs att de situationer och krav som uppställs i en undantagsbestämmelse såsom artikel 16 bokstavstroget föreskrivs i nationella bestämmelser eller genom att en direkt hänvisning till direktivet sker. Enligt svensk lagstiftning får regeringen medge undantag i olika avseenden. De svenska undantagsreglerna överensstämmer dock inte med artikel 16.1 och inte heller hänvisar de till denna bestämmelse i direktivet.

(¹) av den 21 maj 1992 (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

(²) EGT L 305, 8.11.1997, s. 42.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 17 juli 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-282/01)

(2001/C 245/31)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 juli 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av Bernard Mongin och Francisco de Sousa Fialho, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastsätta att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 tredje stycket i EG-fördraget och artikel 14 i rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (¹) genom att inte anta de lagar och andra förordningar som krävs för att följa direktiv 98/18/EG,
- alternativt fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser genom att inte underrätta kommissionen om att åtgärder vidtagits,
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bestämmelserna i artikel 249 tredje stycket är tvingande och medför att medlemsstaterna skall anta nödvändiga åtgärder för att införliva de direktiv som riktar sig till dem med nationell lagstiftning. Tidsfristen för införlivande fastställs i artikel 14.1 i direktiv 98/18/EG. Trots att den fristen har löpt ut och trots det särskilda anmälningsförfarandet enligt artikel 4.2 i direktivet, har Republiken Portugal inte satt i kraft de nödvändiga bestämmelserna, eller har i vart fall inte meddelat kommissionen om detta.

(¹) EGT L 144, 1998, s. 1.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 19 juli 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-286/01)

(2001/C 245/32)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 juli 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av P. Nemitz och B. Mongin, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 32 i direktiv 98/10/EG (¹) och artikel 249 EG genom att inte inom föreskriven tid sätta i kraft alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva detta direktiv, särskilt artiklarna 6.3, 6.4, 10, 21 och 26,